

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาบ่อยของผู้ชาย" มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับภูมิลำเนา ประกอบด้วย อายุ อาชีพ รายได้ และปัจจัยอื่นๆ อันได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม อำนาจการตัดสินใจ ในครอบครัว ความพึงพอใจในชีวิตสมรส และความใกล้ชิด ที่มีต่อการมีภรรยาบ่อยของผู้ชาย โดยเป็นการศึกษาถึงสาเหตุและความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ชายที่มีภรรยาบ่อย อันจะเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการที่ผู้ชายมีภรรยาบ่อยได้

ในการศึกษาได้อาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีอันได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มปฐมภูมิ แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจการตัดสินใจในครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส ทฤษฎีความใกล้ชิด แนวคิดเกี่ยวกับผู้ชายมีภรรยาบ่อยและความเป็นมาเกี่ยวกับการมีภรรยาบ่อยของชายไทย เป็นแนวทางในการศึกษา สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจากประชากรเพศชายที่สมรสแล้วตามกฎหมาย และมีภรรยาบ่อยอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ ใช้การคัดเลือกตัวอย่างประชากรแบบไม่มีความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) และเป็นการคัดเลือกตัวอย่างตามแต่เผชิญ (Accidental sampling) จำนวน 15 ราย ส่วนสมมติฐานในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่

1. ชายที่มีสมรสในครอบครัวมีภรรยาบ่อยมีโอกาสที่จะมีภรรยาบ่อยมากกว่าชายที่สมรสในครอบครัวไม่มีภรรยาบ่อย
2. ชายที่มีเพื่อนมีภรรยาบ่อยมีโอกาสที่จะมีภรรยาบ่อยมากกว่าชายที่ไม่มีเพื่อนมีภรรยาบ่อย
3. ชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยามีโอกาสที่จะมีภรรยาบ่อยมากกว่าชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวน้อยกว่า

4. ชายที่ไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรรยา น้อยมากกว่า ชายที่พึงพอใจ

5. ชายที่ไม่พึงพอใจในนิสัยของคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรรยา น้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ

6. ชายที่ไม่พึงพอใจต่อการทำงานนอกบ้านของคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรรยา น้อยมากกว่า ชายที่พึงพอใจ

7. ชายที่มีความใกล้ชิดกับหญิงอื่นมีโอกาสที่จะมีภรรยา น้อยมากกว่าชายที่ไม่ใกล้ชิด

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษานั้นมีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ไปจนถึงระดับปริญญาโท แต่ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ในด้านอาชีพนั้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ โดยส่วนมากรับราชการทหาร รองลงมาเป็นลูกจ้างประจำในหน่วยงานราชการ และรับราชการครู รองลงมาจากอาชีพรับราชการได้แก่อาชีพรับจ้าง ค้าขาย แพทย์ และนายธนาคาร ตามลำดับ สำหรับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างมีตั้งแต่เดือนละ 7,000 บาท จนถึง มากกว่า 300,000 บาท โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือนและส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางการเงิน

ในด้านบุคลิกภาพนั้นโดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์และมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น เปิดเผย ส่วนในด้านการแต่งกายนั้นจะขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละคน โดยหากมีฐานะดีการแต่งกายก็จะพิถีพิถันมากขึ้นเป็นลำดับ ในด้านครอบครัวส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างมีภรรยา 2 คน อันได้แก่ภรรยาหลวงซึ่งเป็นภรรยาที่จดทะเบียนสมรสด้วยกัน และภรรยา น้อย ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรสด้วยกัน และส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะมีบุตรกับภรรยาหลวง อยู่อาศัยกับภรรยาหลวง และลูกเป็นหลัก ซึ่งความสัมพันธ์กับภรรยา น้อยนั้นจะให้เวลาเพียงบางวัน ในแต่ละสัปดาห์ โดยจะขึ้นอยู่กับความสะดวกของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงบางคนที่อยู่ประจำกับภรรยา น้อย และมีบางคนที่ไม่ครอบครัวอยู่ร่วมกันทั้งภรรยาหลวงและภรรยา น้อย

สำหรับทักษะเกี่ยวกับการมีภรรยาบ่อยของผู้ชายโดยส่วนใหญ่กล่าวว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะในเชิงบวกกับการมีภรรยาบ่อยของผู้ชายภายใต้เงื่อนไขที่ต้องมีความรับผิดชอบ และสามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนได้ไม่ลำบาก รวมทั้งมีความยุติธรรมให้กับภรรยาแต่ละคน

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาบ่อยของผู้ชาย

ปัจจัยการเลียนแบบ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวมีภรรยาบ่อย อาทิ มีบิดา อา น้า พี่ และน้องชายมีภรรยาบ่อย โดยการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นแบบอย่างสมาชิกในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมีภรรยาบ่อย รวมทั้งเข้าใจเหตุผลที่สมาชิกในครอบครัวมีภรรยาบ่อย เช่นไม่พึงพอใจในนิสัยของภรรยาหลง และค่านิยมของสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ประกอบกับเมื่อสมาชิกในครอบครัวมีภรรยาบ่อยแล้วมีความรับผิดชอบสามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนเป็นอย่างดี และมีความสุข ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้ และจดจำเป็นแบบอย่าง

และจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพื่อนมีภรรยาบ่อย โดยการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นแบบอย่างเพื่อนฝูงมีภรรยาบ่อย รวมทั้งเข้าใจเหตุผลที่เพื่อนมีภรรยาบ่อย เช่นไม่พึงพอใจในนิสัยของภรรยาหลง และค่านิยมของสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ประกอบกับเมื่อเพื่อนมีภรรยาบ่อยแล้วมีความรับผิดชอบสามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนเป็นอย่างดี และมีความสุข ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้ และจดจำเป็นแบบอย่าง

ปัจจัยเกี่ยวกับอำนาจการตัดสินใจในครอบครัว

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยาหลง ซึ่งพิจารณาจากการมีอำนาจการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ในครอบครัวที่มากกว่าภรรยาหลง และนอกจากนั้นจากการศึกษายังพบว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยาหลง ยังมีสาเหตุมาจากการเป็นผู้นำครอบครัว และเป็นผู้หารายได้หลักให้กับครอบครัวทำให้ภรรยาหลงเกิดความเกรงใจ และให้อำนาจกับกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ในครอบครัว

ปัจจัยเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจต่อคู่สมรส

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพียง 4 รายเท่านั้นที่ไม่พึงพอใจต่อภรรยาหลวงในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเหตุที่ไม่พึงพอใจเนื่องจากภรรยาหลวงไม่ค่อยมีเวลาให้กับสามี ทำให้ทั้งคู่ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเวลานาน นอกจากนั้นในบางรายยังไม่พอใจภรรยาหลวงที่ไม่ค่อยมีความต้องการในเรื่องนี้ทำให้ฝ่ายชายเกิดความไม่พึงพอใจ และหันไปสนใจผู้หญิงอื่น จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศที่มีกับภรรยาหลวง

และจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจในนิสัยที่เปลี่ยนแปลงหลังแต่งงานของภรรยาหลวง โดยส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจที่ภรรยาหลวงมีนิสัยรั้งรั้งบ้าน เอาแต่ใจตนเอง และชอบประชดประชัน ซึ่งสร้างความเบื่อนายให้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพียง 4 รายที่ไม่พึงพอใจต่อภรรยาหลวงในเรื่องการออกไปทำงานนอกบ้าน เนื่องจากการออกไปทำงานนอกบ้านนั้น ทำให้ภรรยาหลวงเกิดความห่างเหินกับสามี และไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ดูแลเอาใจใส่สามี จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการทำงานนอกบ้านของภรรยาหลวง

ปัจจัยเกี่ยวกับความใกล้ชิด

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับฝ่ายหญิง ก่อนที่ฝ่ายหญิงจะเป็นภรรยาบ่อย โดยจากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างจะอาศัยการนัดพบกับฝ่ายหญิงไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 3 ครั้ง จนทั้งคู่เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกัน รองลงมาเป็นความใกล้ชิดเนื่องจากทำงานอยู่ที่เดียวกันทำให้มีโอกาสพบเจอกันเป็นประจำ จนเกิดความใกล้ชิดกันที่สุดในที่สุด และความใกล้ชิดเนื่องจากมีบ้านอยู่ใกล้กันก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความใกล้ชิดกับฝ่ายหญิง โดยความใกล้ชิดดังกล่าวมีส่วนทำให้ทั้งคู่เกิดความสนิทสนมมากขึ้นเป็นลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าชายที่สมรสมาชุกในครอบครัวมีภรรยาบ่อยมีโอกาสที่จะมีภรรยาบ่อยมากกว่าชายที่สมรสมาชุกในครอบครัวไม่มีภรรยาบ่อย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวมีภรรยาน้อย โดยการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นแบบอย่างสมาชิกในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมีภรรยาน้อย รวมทั้งเข้าใจเหตุผลที่สมาชิกในครอบครัวมีภรรยาน้อย เช่นไม่พึงพอใจในนิสัยของภรรยาหลวง และค่านิยมของสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ประกอบกับเมื่อสมาชิกในครอบครัวมีภรรยาน้อยแล้วมีความรับผิดชอบสามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนเป็นอย่างดี และมีความสุข ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้ ยอมรับและจดจำเป็นแบบอย่าง โดยในบางรายได้สนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวมีภรรยาน้อยเนื่องจากเข้าใจในความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับภรรยาหลวง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การมีภรรยาน้อยของสมาชิกในครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อย จากผลการศึกษาสอดคล้องกับ สุพัตรา สุภาพ (2542) อธิบายว่า การขัดเกลาโดยอ้อม เกิดจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์โดยผ่านสังเกต หรือเรียนรู้จากการกระทำของบุคคลอื่น อันนำไปสู่การเลียนแบบการกระทำดังกล่าว ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าชายที่มีเพื่อนมีภรรยาน้อยมีโอกาที่จะมีภรรยาน้อยมากกว่าชายที่ไม่มีเพื่อนมีภรรยาน้อย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพื่อนมีภรรยาน้อย โดยการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นแบบอย่างเพื่อนมีภรรยาน้อย รวมทั้งเข้าใจเหตุผลที่เพื่อนมีภรรยาน้อย เช่นไม่พึงพอใจในนิสัยของภรรยาหลวง และค่านิยมของสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ประกอบกับเมื่อเพื่อนมีภรรยาน้อยแล้วมีความรับผิดชอบสามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนเป็นอย่างดี และมีความสุข ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้ ยอมรับและจดจำเป็นแบบอย่าง โดยในบางรายได้กล่าวชื่นชมเพื่อนของตนที่สามารถเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนได้โดยไม่ลำบาก อันแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี และความภูมิใจ แสดงให้เห็นถึงการเลียนแบบการมีภรรยาน้อยของเพื่อนฝูง กล่าวได้ว่าการมีเพื่อนมีภรรยาน้อยเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อย จากผลการศึกษาสอดคล้องกับคำอธิบายของ Riesman (อ้างใน สุพัตรา สุภาพ : 2542) ที่ว่า บุคคลมักยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เพื่อนยอมรับ และการปฏิบัติดังกล่าวถือเป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยามีโอกาที่จะมีภรรยาน้อยมากกว่าชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวน้อยกว่า

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยาหลวง ซึ่งพิจารณาจากการมีอำนาจการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ มากกว่าภรรยาหลวง และจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยาหลวง มีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างกล้าที่จะมีภรณาน้อย เนื่องจากคาดว่าภรรยาหลวงคงยอมรับในการตัดสินใจของตนเอง และในบางรายภรรยาหลวงต้องพึ่งพารายได้ หรือการเป็นผู้นำครอบครัวจากสามีทำให้ภรรยาหลวงเกิดความเกรงใจ และไม่กล้าขัดแย้งเมื่อสามีมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น ด้วยเหตุนี้การมีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรรยาหลวงจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อยของผู้ชาย จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานของสุพัตรา สุภาพ (2542) ที่กล่าวถึงการที่ภรรยาไม่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัว เนื่องจากมีรายได้ต่ำ ทำให้ต้องคอยพึ่งพาสามี ทำให้สามีเกิดความเบื่อบ่าและไปสนใจผู้หญิงอื่น ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าชายที่ไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่สมรสมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ

จากการศึกษาพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 รายเท่านั้นที่ไม่พึงพอใจต่อภรรยาหลวงในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเหตุที่ไม่พึงพอใจเนื่องจากภรรยาหลวงไม่ค่อยมีเวลาให้กับสามี ทำให้ทั้งคู่ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเวลานาน นอกจากนั้นในบางรายยังไม่พอใจภรรยาหลวงที่ไม่ค่อยมีความต้องการในเรื่องนี้ทำให้ฝ่ายชายเกิดความไม่พึงพอใจ และหันไปสนใจผู้หญิงอื่น จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศที่มีกับภรรยาหลวง ซึ่งจากผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับงานของสุพัตรา สุภาพ (2542) ที่กล่าวว่า การอยู่ร่วมกันอันสามีภรรยาโดยปราศจากความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเวลานาน นำไปสู่ความตึงเครียด ไม่พึงพอใจ และปัญหาการนอกใจได้ แสดงให้เห็นว่าความไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาหลวงไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อย ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ชายที่ไม่พึงพอใจในนิสัยของคู่สมรสมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจในนิสัยที่เปลี่ยนแปลงหลังแต่งงานของภรรยาหลวง โดยส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจที่ภรรยาหลวงมีนิสัยจู้จี้ขี้บ่น เอาแต่ใจตนเอง และชอบประชดประชัน ซึ่งสร้างความเบื่อบ่าให้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก และในบางรายไม่พึงพอ

ใจที่ภรรยาปล่อยให้ปล่อยตัว ไม่มีเส้นที่เหมือนก่อนแต่งงานทำให้หันไปสนใจผู้หญิงอื่นและมีภรรยาน้อยในเวลาต่อมา จากผลการศึกษาคัดคล้องกับงานของศิริรัตน์ แอดลกุล (2540) ได้อธิบายถึงสาเหตุประการหนึ่งที่ผู้ชายมีภรรยาน้อยคือการที่ภรรยาหลวงมีการเปลี่ยนแปลงตนเองในลักษณะที่แย่งภายหลังการแต่งงาน อาทิ กลายเป็นคนจู้จี้ขี้นั่น ปล่อยให้ปล่อยตัวทำให้ดูต่ำสมัย แสดงให้เห็นว่าความไม่พึงพอใจต่อดีที่เปลี่ยนแปลงภายหลังแต่งงานของภรรยาหลวงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อย ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ชายที่ไม่พึงพอใจต่อการทำงานนอกบ้านของคู่สมรสมีโอกาสที่จะมีภรรยาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ

จากการศึกษาพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเพียง 4 รายที่ไม่พึงพอใจต่อภรรยาหลวงในเรื่องการออกไปทำงานนอกบ้าน เนื่องจากการออกไปทำงานนอกบ้านนั้น ทำให้ภรรยาหลวงเกิดความห่างเหินกับสามี และไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ดูแลเอาใจใส่สามี และในบางรายสามีขอให้ภรรยาหลวงเลิกทำงานและเป็นแม่บ้านคอยปรนนิบัติสามีและลูก แต่ภรรยาหลวงไม่ยอม ทำให้สามีไม่พอใจอย่างมาก จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการทำงานนอกบ้านของภรรยาหลวง ซึ่งจากผลการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับงานของนภาพรณี หะวานนท์ (2520 : 3)(อ้างในเมทินี ไทยสมบูรณ์ , 2536 : 30)ซึ่งได้กล่าวถึงผลจากการออกไปทำงานนอกบ้านของหญิงที่แต่งงานแล้ว โดยพบว่านอกจากจะลดบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัวของสามีลงแล้ว ยังส่งผลต่อความไม่พึงพอใจในชีวิตของสามีให้น้อยลงด้วย แสดงให้เห็นว่าความไม่พึงพอใจต่อการออกไปทำงานนอกบ้านของภรรยาหลวงไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อย ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่าชายที่มีความใกล้ชิดกับหญิงอื่นมีโอกาสที่จะมีภรรยาน้อยมากกว่าชายที่ไม่ใกล้ชิด

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความใกล้ชิดกับภรรยาน้อยก่อนที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งถึงขั้นที่ฝ่ายหญิงเป็นภรรยาน้อย โดยมีเพียง 1 รายเท่านั้นที่ไม่มีความใกล้ชิดกับภรรยาน้อยก่อนที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความใกล้ชิดในลักษณะที่นัดพบเจอกันเป็นประจำ ไม่น้อยกว่า 3 ครั้งในสัปดาห์ รองลงมาเป็นความใกล้ชิดในลักษณะที่มีที่ทำงานอยู่ติดต่อกัน และมีบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้กันตามลำดับ โดยความใกล้ชิด

ดังกล่าว มีส่วนทำให้เกิดการพบเจอกันบ่อยครั้ง จนเกิดความคุ้นเคยสนิทสนม นำไปสู่ความสัมพันธ์ขั้นลึกซึ้งในฐานะสามีและภรรยา จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อยของผู้ชาย สอดคล้องกับงานศึกษาของ เขียว บุรีภักดี (2526) ศึกษาความบกพร่องในหน้าที่สามี พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ชายมีภรณาน้อยเนื่องมาจากความใกล้ชิด ดังนั้นผลการทดสอบดังกล่าวจึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางสรุปสมมติฐาน

สมมติฐาน	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
1.ชายที่มีตมาชิกในครอบครัวมีภรณาน้อยมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่สมาชิกในครอบครัวไม่มีภรณาน้อย	✓	
2.ชายที่มีเพื่อนมีภรณาน้อยมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่ไม่มีเพื่อนมีภรณาน้อย	✓	
3.ชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวมากกว่าภรณามีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่มีอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวน้อยกว่า	✓	
4.ชายที่ไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ		✓
5.ชายที่ไม่พึงพอใจในนิสัยของคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ	✓	
6.ชายที่ไม่พึงพอใจต่อการทำงานนอกบ้านของคู่สมรมมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่พึงพอใจ		✓
7.ชายที่มีความใกล้ชิดกับหญิงอื่นมีโอกาสที่จะมีภรณาน้อยมากกว่าชายที่ไม่ใกล้ชิด	✓	

ข้อค้นพบของการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อยของผู้ชาย โดยศึกษาจากผู้ที่มีภรณาน้อยอยู่ในปัจจุบันจำนวน 15 รายนั้นพบว่า รายได้สูงไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อยของผู้ชาย โดยจากการศึกษาโดยพิจารณาจากรายได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภรณาน้อยนั้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชนชั้นกลางของสังคม และแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเป็นกลุ่มชนชั้นกลางเป็นส่วนใหญ่ แต่จากการศึกษาก็ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างยังประกอบไปด้วยกลุ่มชนชั้นล่างและกลุ่มชนชั้นสูง

ของสังคม ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้นั้นไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ จันทรทิพย์ แลงเทียนฉาย (2538) ศึกษาโดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์นอกสมรส จากชายหญิงที่แต่งงานแล้ว โดยได้ผลการศึกษาที่ว่า ชายและหญิงเกือบทั้งหมดกล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสกับหญิงอื่นถึงขั้นถาวรที่เรียกว่าการมีเมียชื่อนั้น ผู้ชายจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความฐานะทางเศรษฐกิจดี เนื่องจากการมีเมียชื่อนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ และจากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าไม่จำเป็นที่ผู้ชายที่มีความฐานะทางเศรษฐกิจดีเท่านั้นถึงจะมีความปรารถนาได้ โดยพบว่าไม่ว่าจะมีความฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับใดก็สามารถมีความปรารถนาได้ แต่การที่มีความฐานะทางเศรษฐกิจดีก็ถือว่าเป็นโอกาสที่จะช่วยในการเลี้ยงดูภรรยาแต่ละคนรวมทั้งครอบครัว ให้อยู่สุขสบายมากกว่าผู้ที่มีความฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรจะศึกษาปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการมีภรรยาชื่อน้อยของผู้ชาย เช่น ช่วงอายุขณะที่มีภรรยาชื่อน้อย และความต้องการบุตรหรือต้องการมีบุตรจำนวนมาก อันอาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาชื่อน้อยของผู้ชาย

2) ควรมีการเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะได้มีการเปรียบเทียบตัวแปรได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ตลอดจนมีข้อมูลที่หลากหลาย และข้อมูลที่ได้อาจมีความเที่ยงตรง และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

3) ควรมีการศึกษาผู้หญิงที่เป็นภรรยาชื่อน้อย ผู้ใกล้ชิดกับภรรยาชื่อน้อย หรือบุตรที่เกิดกับภรรยาชื่อน้อยซึ่งอาจจะทำให้ทราบถึงปัญหาการที่ผู้ชายมีภรรยาชื่อน้อยในแง่มุมต่างๆ อันจะนำไปสู่แนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบจากการวิจัย

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาที่ตัวผู้ชายมีภรรยาชื่อน้อย ซึ่งในเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องที่ยังต้องปกปิดอยู่ในสังคมไทย ทำให้เกิดข้อจำกัดในการค้นหาผู้ชายที่มีภรรยาชื่อน้อย ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ชายที่มีภรรยาชื่อน้อย จำนวนเพียง 15 ราย และนอกจากนั้นการมีภรรยาชื่อน้อยยังเป็นเรื่องที่ยังต้องปกปิดอยู่ในสังคม ทำให้ในการศึกษา ผู้วิจัยจะต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อจะสัมภาษณ์ให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดเจาะลึก เพราะบางรายไม่ต้องการเปิดเผยเรื่อง

ส่วนตัว อีกทั้งอาจเกิดความหวาดระแวงในตัวผู้วิจัยว่าจะนำข้อมูลไปบอกกับภรรยาหลวง ทำให้ผู้วิจัยต้องสร้างความเข้าใจจนกลุ่มตัวอย่างเกิดความไว้วางใจ และกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวที่เป็นความจริงไม่บิดเบือน ซึ่งทั้งหมดถือเป็นข้อจำกัดของงานวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อยของผู้ชาย" เป็นการศึกษาถึงสาเหตุที่มีผลทำให้ผู้ชายมีภรณาน้อย โดยพบว่ามีปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมีภรณาน้อย อันได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการเลียนแบบ ปัจจัยเกี่ยวกับอำนาจการตัดสินใจในครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจต่อคู่สมรส และปัจจัยเกี่ยวกับความใกล้ชิด ซึ่งการจะข่วยลดหรือป้องกันไม่ให้ผู้ชายมีภรณาน้อยนั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวข้างต้น อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ผู้ชายมีภรณาน้อยได้ถูกต้อง โดยจากผลการศึกษานำไปสู่แนวความคิดที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหากการมีภรณาน้อยของผู้ชายได้ดังนี้

1) รัฐควรมีนโยบายที่จะยกระดับสถานภาพสตรีให้สูงขึ้น โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาขีดความสามารถของสตรีในปัจจุบันในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา อาชีพ และรายได้ อันจะเป็นการสร้างโอกาสให้กับสตรีในการพัฒนาตนเองให้ทัดเทียมกับผู้ชาย และเป็นการสร้างอำนาจเพื่อถ่วงดุลอำนาจของสามี โดยหากภรรยา มีทรัพยากรต่างๆ อันได้แก่ การศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ทัดเทียมสามีแล้ว อำนาจจะหวางคู่สมรสซึ่งรวมถึงอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวของภรณาก็จะเท่าเทียมกับสามี ทำให้ไม่ต้องพึ่งพา หรือเป็นการะให้สามี สามีก็จะให้ความสำคัญกับภรณามากขึ้น และไม่ไปข้องเกี่ยวกับหญิงอื่น

2) ในการใช้ชีวิตร่วมกันระหว่างคู่สมรสนั้น ควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงความต้องการของคู่สมรสเป็นสำคัญ หรือที่สำนวนไทยเรียกว่า "เอาใจเขามาใส่ใจเรา" อันจะทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น โดยจากการศึกษาพบว่า มีหลายสาเหตุที่ทำให้สามีไม่พึงพอใจภรรยาหลวง แล้วไปมีภรณาน้อย ไม่ว่าจะเป็นการที่ภรรยาหลวงกลายเป็นคนจู้จี้ขี้บ่น ไม่เอาอกเอาใจ หรือปล่อยให้ปล่อยตัวให้ดูไม่ดี ไม่มีเสน่ห์ ทำให้สามีเกิดความเบื่อหน่ายและไม่พึงพอใจต่อภรรยาหลวง สำหรับสามีก็ควรเอาใจใส่ภรรยา ด้วยการให้เวลากับครอบครัวให้มากขึ้น และมีความรับผิดชอบ ตลอดจนให้ความรักความเข้าใจกับภรรยาหลวง และครอบครัว โดยจากการให้ความสำคัญและตระหนักถึงความต้องการของคู่สมรสอย่างเพียงพอแล้ว ก็จะเป็นการข่วยลด หรือแก้ไขปัญหากการนอกใจในชีวิตสมรสได้

3)แม้ว่าจะมีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อยของผู้ชาย แต่ปัจจัยเกี่ยวกับความใกล้ชิดก็ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการมีภรรยาน้อยของผู้ชาย ซึ่งในความเป็นจริงคงเป็นการยากที่จะให้ผู้ชายไม่มีความใกล้ชิดกับผู้หญิงคนอื่น ดังนั้นในการแก้ไขปัญหที่เกิดจากการที่ผู้ชายมีภรรยาอยู่นั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ชายที่แต่งงานแล้วส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญ ให้ความรัก และให้เกียรติกับภรรยาของตนเอง ไม่ทอดทิ้งภรรยาและหันไปสนใจหญิงอื่น โดยต้องคำนึงอยู่เสมอว่าตนเองมีครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ซึ่งหากทำได้เช่นนั้นแล้ว แม้ว่าจะใกล้ชิดกับผู้หญิงอื่นสักกี่คน ความใกล้ชิดนั้นก็จะไม่แปรเปลี่ยนไปเป็นความสัมพันธ์อันที่ผู้สาวอย่างแน่นอน

4)สำหรับผู้ชายที่มีภรรยาอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็ควรมีความรับผิดชอบต่อภรรยาแต่ละคนรวมทั้งลูก โดยนอกจากจะให้การส่งเสริมเลี้ยงดูแล้ว ก็ควรจะให้เวลา และความรักความเข้าใจกับภรรยาแต่ละคนรวมถึงลูกด้วย อันจะเป็นการช่วยลดปัญหาความแตกร้างในสถาบันครอบครัวได้ทางหนึ่ง

ดังนั้นหากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางแห่งการแก้ไขดังกล่าวแล้ว จะเป็นการลดความแตกร้างที่เกิดขึ้นในครอบครัว อันเป็นผลมาจากการที่ผู้ชายมีภรรยาโดยหากสังคมประกอบไปด้วยครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข ปราศจากความขัดแย้ง จะเป็นการนำพาสังคมไปสู่ความผาสุกและยังยืนต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย